

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDİTÖRDEN

Bir bakışta 2019 yılı 6. sayı;

Dergimizin bu sayısında, ilginizi çekeceğinizi düşündüğümüz güncel 6 özgün araştırma, 1 derleme ve 4 olgu sunumu yer almaktadır.

Ambliyopi, organik bir patoloji olmaksızın görme sisteminin gelişimi sırasında retina ile görme korteksi arasındaki iletimin kesintiye uğraması sonucu görme keskinliğinde azalma ile karakterizedir. Tek taraflı ambliyoplarda rölafif afferent pupil defekti görülebilmektedir. Fiksasyonun zayıf olması ve ışık uyarısının fovea dışındaki retina alanlarına düşmesinin pupil yanıtında değişikliğe yol açabildiği ileri sürülmektedir. Bitirgen ve ark.nın 14 anizometropik ve 37 strabismik hastada pupil ışık reflesini dinamik pupillometri (MonPack One, Fransa) ile değerlendirdikleri çalışmada ambliyop gözlerde pupillanın daha geç kontrakte olduğu, daha kısa süre kontraksiyonda kaldığı ve daha hızlı dilate olduğu gösterilmiştir. (bakınız 310-314)

Diyabetik maküla ödemi (DMÖ), diyabetik retinopatide (DR) görme kaybının en yaygın nedenidir ve tip 1 DM'de 25 yıllık kümülatif DMÖ prevalansı yaklaşık %29 olarak bildirilmiştir. Yalçın ve ark. DMÖ'de kistoid maküla dejenerasyonunu (KMD) maküler iskemi, dış retinal tabakalarda hasar, foveal kontur bozukluğu, diffüz ve karma tip sızıntıların eşlik ettiği, fovea merkezine 1000 mikrometre mesafe içinde yer alan, yatay çapı >450 mikrometre ve dikey çapı >300 mikrometre olan kistler olarak tanımlamışlardır (bakınız sayfa 315-322).

Özdemir ve ark. tarafından yapılan ve vitrektomize gözlerde DMÖ tedavisinde intravitreal deksametazon implant uygulamalarının etkinlik ve uzun dönem sonuçlarının değerlendirildiği çalışmada, görmede artış ve santral retinal kalınlıkta azalma görülmüştür. Çoğu hastada en az 6 ay fayda sağlasa da maksimum etkinin ilk 3 ayda görüldüğü saptanmıştır. 17 hastanın ikisinde basıncın 25 mmHg üzerine çıkması üzerine medikal antiglokomatöz ilaç başlanmıştır (bakınız 323-327).

Tam kat maküla deliği (MD), foveada tüm nöral retinal katmanların, iç limitan membrandan (İLM) retina pigment epiteline kadar kesintiye uğraması ile oluşan anatomik bir defektir ve yıllık insidansı yaklaşık 100.000'de 7,4'tür. Karaçorlu ve ark. tarafından yapılan ve idiyopatik MD cerrahisinde hava altında 23-G PPV ve standart PPV sonuçlarının karşılaştırıldığı çalışmada hava altında PPV'nin vitreus görüntüleme, etkin vitrektomi süresi ve ameliyat süresi gibi parametreler açısından yarar sağladığı, %10 gözde retinal temas ve ani hipotoni olduğu, 2 psödofakik gözden birinde ön kamaraya havanın geçtiği, birinde göziçi lensin buğulandığı ve mikroperimetri tetkiğinde de retinal veya optik sinir hasarı bulunmadığı gösterilmiştir (bakınız 328-333).

Keilani ve ark.'nın alt kadranda proliferatif vitreoretinopatisi olan komplike retina dekolmanlı olgularda pars plana vitrektomi sonrası kullanılan silikon yağı-RMN3 (Oxane HD) ve silikon yağı-Densiron-68'i (Densiron 68) karşılaştırdıkları çalışmalarında, anatomik başarının Densiron 68 grubunda daha yüksek olduğu, nüks izlenmediği, görme keskinliğinin daha iyi olduğu gösterilmiştir. Göziçi basıncı, emülsifikasyon ve intraoküler enflamasyonu açısından 2 grup arasında farklılık izlenmemiştir (bakınız 329-341).

Koçak ve ark.nın subklinik retina dekolmanının (SKRD), klinik retina dekolmanına ilerlemesinin önlenmesinde baraj lazer fotokoagülasyonunun etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirdikleri çalışmada, 360° lazer fotokoagülasyon yapılan ve en az 6 ay takibi olan 20 hastanın 21 gözünden sadece 4'ünde klinik retina dekolmanında ilerleme gözlenmiştir. 3.0 dioptri üzerinde miyopi ve üst kadranda birden fazla retina yırtığı mevcudiyeti risk faktörleri olarak bulunmuştur. Yazarlar SKRD'li hastalarda birinci basamak tedavi olarak baraj lazer fotokoagülasyonunu cerrahi komplikasyonlarından kaçınmak amacı ile yapılması gerektiğini vurgulamışlardır (bakınız 342-346).

Primer konjenital glokom (PKG) sporadik veya ailesel kalıtımla geçiş gösteren bir glokom tipidir ve prevalansı 1:2500 ila 1:1000 arasında değişmektedir. Uzun ömür beklentisi olan çocuk hasta popülasyonunun bir hastalığı olduğu için ve ilerleyici ve körlükle sonlanabileceği için tanı, takip ve tedavi büyük önem taşımaktadır. Bu sayımızda Mocan, Mehta ve Aref'in PKG'nin genetiği ve cerrahi seçeneklerindeki gelişmeleri tartıştıkları bir derleme yer almaktadır. Hastalıkla ilişkili saptanan GLC3A, B, C ve D genetik lokuslarının ve trabeküler ağ ile Schlemm kanalı gelişimi için önemli olan protein yapıların ayrıntılı olarak anlatıldığı derlemede ayrıca geleneksel cerrahi tedaviler ve güncel gelişmeler tartışılmıştır (bakınız 347-355).

Bu sayının ilk olgu sunumunda pediatrik akut toksik epidermal nekrolizli bir olguya yatak başında her 2 göze semblefaron halkasının etrafına sarılı geniş amniyotik membran dikişsiz yerleştirilmiş ve 8 haftada her 2 göz epitelizasyonu tamamlanmıştır. Baş ve Gündüz tarafından sunulan bu olguda uzun dönem takipte semblefaron, skar oluşumu ve limbal kök hücre yetmezliği izlenmemiştir (bakınız 356-360).

Oküler tüberküloz, coğrafi bölgeye bağlı olarak %0.2-18 arasında değişik sıklıkla görülen ekstrapulmoner tüberkülozun nadir rastlanan bir formudur. İkinci olgu sunumunda bir gözde endoftalmi, diğer gözde retina vaskülitisi görülen ve sistemik taramada enfektif endokardit saptanan İran'lı bir hasta, Yaghoubi ve ark. tarafından sunulmuştur. Vitreus ve

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDİTÖRDEN

perikardiyal sıvının PCR analizinde M. Tuberculosis saptanması üzerine izoniazid, etambutol, pirazinamid ve rifampin başlanmış, fakat hepatit gelişmesi üzerine ilaçlar kesilmiştir. Son olarak izoniazid/etambutol kombinasyonuna ek olarak kısa süreli sistemik kortikosteroid verilmiş ve takip edilen 3 yıl boyunca nöks görülmemiş ve görmede önemli ölçüde düzelme izlenmiştir. (bakınız 361-363)

Vazoproliferatif retina tümörü (VPRT) patogenezi tam olarak açıklanamamış, nadir görülen iyi huylu bir tümöral lezyondur ve retinada yüzeyden kabarık, sarı-pembe renkli vaskülarize kitle olarak görülmektedir. Sıklıkla alt retinal kadranda pre-ekvatoryal ya da ekvatoryal bölgede, saat 5-7 kadrantlarında yerleşim gösterirler. Üçüncü olgu sunumunda Özalp ve ark. tarafından multipl skleroz ve VPRT birlikteliği ile kriyoterapi sonrası geliştiği düşünülen üveit ve sekonder glokomun yönetimi anlatılmıştır (bakınız 364-366).

Son olarak romatoid artrit tanısı nedeni ile leflunomid ve sistemik kortikosteroid kullanan ve sağ gözde görmede azalma, bilateral maküla ödemi ve koroidal katlantılar saptanan 70 yaşındaki bir kadın olgu Değirmenci ve ark. tarafından sunulmuştur. Optik koherans tomografide sağ gözde intraretinal ve subretinal sıvı birikimi, sol gözde ise intraretinal sıvı birikimi saptanan hastada santral seröz korioretinopati benzeri makulopati tanısıyla kortikosteroid tedavisi kesilmiş ve 8 aylık takip sonucunda makülopatinin tamamen gerilediği saptanmıştır (bakınız 367-369).

Bu senenin son sayısında yayınlanan makalelerin ilginizi çekeceğini ve okumaktan keyif alacağınızı umuyoruz.

Saygı ve Sevgilerimizle,

Editöryel Kurul Adına

Dr. Banu Bozkurt